

25006, м. Кропивницький, вул. Архітектора Паученка, 69
тел: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, веб-сайт: www.kdka.kr.ua

69 Architect Pauchenko Street, Kropivnitsky, 25006 Ukraine
phone: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, web-site: www.kdka.kr.ua

РІШЕННЯ № 10

«Про відмову в порушенні дисциплінарної справи»

2 серпня 2023 року

м. Кропивницький

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі дисциплінарної палати - голови палати Квашука О.Д., секретаря палати Звіздуна А.М., членів палати — Бірюкова А.О., Бравермана В.О., Ковальова Ю.В., Кричуна Ю.А., Майнард Н.О., Шолух С.Г., розглянувши у відкритому засіданні матеріали перевірки за скаргою **ЮР.ОСОБА_1** на поведінку адвоката **ОСОБА_1** (свідectво про право на заняття адвокатською діяльністю № <...> від <...> р., видане Радою адвокатів Київської області, робоче місце: <...>; право на заняття адвокатською діяльністю зупинене з <...> р.), -

ВСТАНОВИЛА:

У серпні 2021 року **ЮР.ОСОБА_1** звернулося до КДКА Київської області зі скаргою на поведінку адвоката **ОСОБА_1**.

Рішенням дисциплінарної палати КДКА Київської області № 233/2021 від 18.11.2021 р. у порушенні дисциплінарної справи стосовно адвоката було відмовлено.

01.02.2022 р. рішення було скасоване Вищою кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури, а матеріали - направлені на новий розгляд зі стадії перевірки.

01.12.2022 р. КДКА Київської області надіслала матеріали перевірки до ВКДКА для передачі на розгляд КДКА іншого регіону.

08.12.2022 р. матеріали були надіслані до КДКА Черкаської області та були повернуті до ВКДКА листом від 07.03.2023 р., у зв'язку із неможливістю розгляду.

15.03.2023 р. матеріали були скеровані на розгляд до КДКА Хмельницької області, яка повідомила ВКДКА про відсутність необхідного кворуму.

25.05.2023 р. матеріали за скаргою **ЮР.ОСОБА_1** на поведінку адвоката **ОСОБА_1** надійшли для розгляду до КДКА Кіровоградської області.

Доводи скаржника

На підставі договору купівлі-продажу від 29.09.2014 р. **ЮР.ОСОБА_1** (далі — також товариство) продало **ОСОБА_2** об'єкт незавершеного будівництва, що розташований в <...>, яка здійснювала будівництво багатоквартирного житлового будинку у період з 2014 по 2019 р.

Влітку 2020 року між **ОСОБА_2**, з одного боку, та з іншого - з **ОСОБА_3**, **ОСОБА_4**, **ОСОБА_5** та **ОСОБА_6** виник конфлікт.

Так, у липні 2020 р. засновникам товариства та **ОСОБА_2** стало відомо про те, що група осіб, пов'язаних родинними зв'язками, шахрайським шляхом заволоділа майном **ОСОБА_2**, внісши до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно інформацію про те, що власником всіх квартир та нежитлових приміщень в даному будинку є **ОСОБА_6**, дід **ОСОБА_4**.

За скаргою товариства, наказом від 16.09.2020 р. №3201/5 Міністерство юстиції України скасувало всі рішення щодо державної реєстрації прав за **ОСОБА_6**, встановивши, що той не мав законних підстав для реєстрації за собою права власності на квартири та нежитлові приміщення.

Виконання наказу Мініюсту у повному обсязі було неможливим, так як частину квартир було передано в іпотеку, а частину нежитлових приміщень - подаровано **ОСОБА_6** своїй доньці, **ОСОБА_5**, яка внесла їх до статутного капіталу свого підприємства – **ЮР.ОСОБА_2**.

Інтереси **ОСОБА_6** при розгляді скарги антирейдерською комісією при Міністерстві юстиції України, на підставі договору №4-02/20 від 25.02.2020 р. про надання правової допомоги та ордеру серії КС №483724 від 02.08.2020 р., представляв адвокат **ЮР.ОСОБА_1**

З приводу шахрайських дій вказаних осіб Головним слідчим управлінням Національної поліції України у серпні 2020 року було розпочато досудове розслідування, під час якого було накладено арешти на об'єкт незавершеного будівництва та земельні ділянки, на яких він розташований, а також на всі квартири та нежитлові приміщення в ньому.

З огляду на це, **ОСОБА_6**, за участю адвоката **ОСОБА_1**, створив **ЮР.ОСОБА_3** та вніс до його статутного капіталу 32 квартири, скасувати державну реєстрації права власності на які було неможливо через наявність іпотеки.

Не дивлячись на викладене, адвокат **ОСОБА_1**, як зазначає скаржник, достовірно знаючи, що **ОСОБА_6** порушує чинне законодавство, продовжив надавати йому правову допомогу.

У листопаді **ОСОБА_2** стало відомо про те, що **ОСОБА_6** раніше встиг розпорядитися декількома квартирами, у зв'язку з чим вона звернулася з позовами до Ірпінського міського суду про визнання договорів купівлі-продажу недійсними та скасування державної реєстрації права власності.

17.11.2020 р. судом було накладено арешт на всі квартири, які належать **ЮР.ОСОБА_3**, про скасування якого **ОСОБА_6**, інтереси якого представляв адвокат **ОСОБА_1**, було подано апеляційну скаргу.

На підтвердження позиції **ОСОБА_6** адвокат приєднав документи, які стосуються господарської діяльності **ЮР.ОСОБА_1**, серед яких була нотаріально засвідчена заява колишнього директора **ОСОБА_7**, адресована «Всім, кого це стосується», про укладення між товариством та **ОСОБА_6** договору про спільну діяльність №2/13 від 29.11.2012 р.

У заяві зазначено інформацію про те, що будівництво здійснював саме **ОСОБА_6**, а не **ОСОБА_2**, та долучено дублікат договору про спільну діяльність від 29.11.2012 р.

Скаржник зазначає, що ця заява, а також ряд інших заяв, складених **ОСОБА_7**, яка була директором товариства з 18.10.2017 р. по 05.03.2021 р., суперечать інтересам товариства, тому 25.03.2021 р. такі заяви були відкликані; про те, що ці заяви суперечать протоколу загальних зборів товариства від 12.08.2020 р. № 12/08-1 та інтересам товариства адвокату було відомо.

25.03.2021 р. електронне повідомлення про відкликання заяв було надіслане адвокату **ОСОБА_1** як представнику учасників конфлікту, електронний лист містив вкладений файл з повідомлення та скан-копіями заяв **ЮР.ОСОБА_1**; на лист адвокат не відповів.

27.05.2021 р. **ЮР.ОСОБА_1** надіслало лист адвокату **ОСОБА_1** з вимогою повернути оригінали документів та заборону подавати їх від імені товариства та інших учасників судових спорів.

У червні 2021 р., відповідаючи на лист товариства, адвокат повідомив, що вважає заборону використовувати заяви, що містять відомості про суттєві факти, незаконним втручанням в адвокатську діяльність та пригрозив звернутися до правоохоронних органів із заявою про вчинення правопорушення, передбаченого статтею 397 КК України.

Скаржник стверджує, що адвокат умисно вчиняє підробку доказів, які використовує у судових справах, не володіє ґрунтовними знаннями чинного законодавства, повідомляє, що і в подальшому буде використовувати підроблені документи, які суперечать інтересам товариства.

Вважає, що дії адвоката порушують присягу адвоката та вимоги статей 7, 12, 12-1 Правил адвокатської етики, підривають престиж адвокатури; просить притягнути його до дисциплінарної відповідальності у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю.

Позиція адвоката

1. У своїх письмових поясненнях від 03.09.2021 р., адвокат **ОСОБА_1** зазначив, що надавав правову допомогу **ОСОБА_6**, членам його сім'ї та пов'язаним з ними юридичними особами.

Між **ОСОБА_6** та **ОСОБА_2** існує майновий спір щодо права власності на об'єкт незавершеного будівництва.

У 2012 році між **ОСОБА_6** та **ЮР.ОСОБА_1** був укладений договір спільної діяльності по добудові багатоквартирного житлового будинку.

У 2020 році клієнт дізнався про те, що у 2014 році об'єкт незавершеного будівництва, що перебував у спільній частковій власності сторін договору, без його відома був відчужений на користь **ОСОБА_2** її рідною сестрою — **ОСОБА_8**, що у 2014 році, користуючись довірою у сім'ї **ОСОБА_6**, виконувала обов'язки директора товариства.

Отже, між товариством та **ОСОБА_6** існують цивільно-правові відносини та численні судові спори, до яких було залучено адвоката для здійснення представництва **ОСОБА_6** та членів його родини.

Зазначає, що директор товариства **ОСОБА_9** є подругою **ОСОБА_2** та **ОСОБА_8**.

Адвокат зазначає, що у **ОСОБА_9** існує персональна неприязнь до нього у зв'язку зі здійсненням його професійних обов'язків.

За заявами його клієнтів були розпочаті чотири кримінальні провадження з приводу дій її близької подруги - **ОСОБА_8**.

У серпні 2021 р. його клієнт **ЮР.ОСОБА_4** звернувся до **ОСОБА_9** із віндикаційним позовом (справа № <...>).

Під час ведення справ адвокат та його помічник регулярно стикалися із відвертими погрозами, публічними приниженнями у соціальних мережах через анонімні публікації, які містять деталі зазначених кримінальних проваджень та цивільних справ, що є наслідком ототожнення адвоката із клієнтом, до якого вдається скаржник.

Стверджує, що ніколи не надавав правової допомоги **ОСОБА_7**, але зв'язувався із нею з метою збору відомостей про факти, що можуть бути використані як докази, після чого вона за своїм бажанням приїхала до нього на зустріч.

Як директор товариства, **ОСОБА_7** повідомила йому інформацію, яка стосувалося господарської діяльності підприємства щодо виконання угод із його клієнтами. Їй було запропоновано оформити отримані від неї відповіді у формі нотаріально засвідчених заяв, на що вона погодилася.

Адвокат стверджує, що 14.01.2021 р. кримінальне провадження, про яке зазначається у скарзі, було закрито на підставі п. 2 ч. 1 ст. 284 КК України.

Вважає, що скарга є безпідставною та просить відмовити в порушенні дисциплінарної справи.

2. На момент перевірки, яка проводилася членом КДКА Кіровоградської області Ковальовим Ю.В., було встановлено, що адвокат **ОСОБА_1** перебуває на військовій службі на підставі Указу Президента України від 24.02.2022 р. № 69/22, бере безпосередню участь у виконанні бойових завдань у районі ведення бойових дій.

Право на заняття адвокатською діяльністю було зупинено з 11.03.2022 р. на підставі заяви адвоката від 04.05.2022 р.

Адвокат повідомив, що підтримує свої пояснення від 03.09.2021 р. та просить врахувати їх під час розгляду скарги.

Висновки та мотиви палати

1. Відповідно до частини другої статті 33 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі по тексту – Закон № 5076-VI) дисциплінарне провадження — процедура розгляду письмової скарги, яка містить відомості про наявність у діях адвоката ознак дисциплінарного проступку.

Дисциплінарним проступком адвоката є: порушення вимог несумісності, порушення присяги адвоката або правил адвокатської етики, розголошення адвокатської таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення, невиконання або неналежне виконання своїх професійних обов'язків, невиконання рішень органів адвокатського самоврядування, порушення інших обов'язків адвоката, передбачених законом (частина друга статті 34 Закону № 5076-VI).

За змістом частини другої статті 36 Закону № 5076-VI підставою до порушення справи є наявність відомостей про ознаки дисциплінарного проступку адвоката.

Професійними обов'язками адвоката під час здійснення адвокатської діяльності, згідно із пунктами 1, 5 частини першої статті 21 Закону № 5076-VI, є дотримання присяги та правил адвокатської етики, виконання інших обов'язків, передбачених законодавством та договором про надання правової допомоги.

2. У скарзі стверджується про порушення адвокатом вимог статей 7, 12, 12-1 Правил адвокатської етики.

Так, відповідно статті 7 Правил адвокатської етики, затверджених Звітно-виборним з'їздом адвокатів України 09 червня 2017 року (з наступними змінами) (далі — “Правила адвокатської етики”) у своїй професійній діяльності адвокат (адвокатське бюро, адвокатське об'єднання) зобов'язаний використовувати всі свої знання та професійну майстерність для належного захисту й представництва прав та законних інтересів клієнта, дотримуючись чинного законодавства України, сприяти утвердженню та практичній реалізації принципів верховенства права та законності.

Адвокат не може давати клієнту поради, свідомо спрямовані на полегшення вчинення правопорушень, або іншим чином умисно сприяти їх вчиненню його клієнтом або іншими особами.

Адвокат не має права в своїй професійній діяльності вдаватися до засобів та методів, які суперечать чинному законодавству або цим Правилам.

За змістом принципу поваги до адвокатської професії, визначеного статтею 12 Правил адвокатської етики, адвокат зобов'язаний всією своєю діяльністю стверджувати повагу до адвокатської професії, яку він уособлює, її сутності та громадського призначення, сприяти збереженню та підвищенню поваги до неї в суспільстві. Цього принципу адвокат зобов'язаний дотримуватись у всіх сферах діяльності: професійній, громадській,

публіцистичній та інших. Адвокат не повинен вчиняти дій, спрямованих на обмеження незалежності адвокатської професії, честі, гідності та ділової репутації своїх колег, підрив престижу адвокатури та адвокатської діяльності.

У силу вимог статті 12-1 Правил адвокатської етики адвокат повинен бути добропорядним, чесно та гідно виконувати свої професійні обов'язки. Адвокату заборонено робити завідомо неправдиві заяви стосовно суті доручення, фактичних обставин, що мають до нього відношення, їх правової оцінки, прав і обов'язків адвоката, клієнта, а також обсягу своїх повноважень щодо представництва інтересів клієнта.

3. На підтвердження своїх доводів скаржник надав копії письмових доказів: заява **ЮР.ОСОБА_1** та **ОСОБА_2** до Ірпінського відділу Києво-Святошинської прокуратури про вчинення кримінального правопорушення від <...>; ухвала слідчого судді Ірпінського міського суду Київської області від <...> (справа № <...>) про накладення арешту у кримінальному провадженні № <...>; витяг із ЄРДР від <...> у кримінальному провадженні № <...> від <...>; висновок колегії Мініюсту від 26.08.2020 р. та наказ № 16.09.2020 р. № 3201/5 Мініюсту щодо скасування рішень державних реєстраторів за скаргою **ОСОБА_2**; лист від 23.10.2020 р. “Щодо виконання наказу Міністерства юстиції України від 16.09.2020 № 3201/5”; письмові пояснення адвоката **ОСОБА_1** від 25.08.2020 р., адресовані колегії з розгляду скарг на рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єктів державної реєстрації, територіальних органів Міністерства юстиції України; листи - відповіді **ОСОБА_7** на адвокатський запит; повідомлення **ОСОБА_3** від 10.08.2020 р. про розголошення представником **ЮР.ОСОБА_5**, адвокатом **ОСОБА_8**, адвокатської таємниці у її заяві про вчинення кримінального правопорушення, за якою внесено відомості до ЄРДР №№ <...>; протокол загальних зборів товариства від 12.08.2020 р., апеляційній скарзі **ЮР.ОСОБА_3**, в інтересах якого діє адвокат **ОСОБА_1** на ухвалу Ірпінського міського суду Київської області від 17.11.2020 р. про забезпечення позову; відзив представника **ОСОБА_6** - адвоката **ОСОБА_1** на цю апеляційну скаргу; договір № <...> від <...> про спільну діяльність по добудові багатоквартирного житлового будинку, укладений між **ЮР.ОСОБА_1** та **ОСОБА_2**; нотаріально засвідчена заява **ОСОБА_7** від 25.09.2020 р.; документи електронного листування між **ЮР.ОСОБА_1** та адвокатом **ОСОБА_1** (листи товариства від 25.03.2021 р., № 25/03-1, від 27.05.2021 р. № 27/05-3 з відповідними додатками, відповідь адвоката **ОСОБА_1** від 27.05.2021 р.); договори про надання правової допомоги, укладені адвокатом **ОСОБА_1**, та його ордери на здійснення представництва у Міністерстві юстиції України та судах.

4. Дисциплінарна палата, розглянувши доводи скарги та дослідивши відомості, які містяться у матеріалах, встановила, що у 2020 році між скаржником, **ОСОБА_7**, пов'язаними із нею особами (перша сторона), та **ОСОБА_6** і пов'язаними з ним особами (друга сторона), виник спір про право власності на нерухоме майно, а також інші майнові спори, вирішувані у рамках значної кількості судових справ.

На підставі поданих обома сторонами заявами до ЄРДР були внесені відомості про вчинення кримінальних правопорушень та розпочато досудове розслідування, у тому числі, у провадженні № <...> від 28.08.2020 р., про яке йдеться у скарзі.

Як убачається із матеріалів перевірки, а також із інформації, що є у відкритому доступі, адвокат **ОСОБА_1**, станом на час подання скарги, здійснював представництво другої сторони у судових справах та під час розгляду скарги **ОСОБА_2** уповноваженим органом Міністерства юстиції України.

5. У скарзі зазначено, що особами, яким адвокат **ОСОБА_1** надає правничу допомогу, були вчинені дії, спрямовані на незаконне заволодіння спірним майном, належним **ОСОБА_2**, приховування злочину та перешкоджання можливості усунення його негативних наслідків.

Скаржник стверджує, що адвокат брав участь у вчиненні незаконних дій, продовжив надавати правову допомогу зазначеним особам після скасування Міністерством юстиції України усіх рішень щодо державної реєстрації речових прав за **ОСОБА_6**, а в судових спорах - використав підроблені документи, зокрема, нотаріально засвідчені заяви колишнього директора товариства **ОСОБА_7** про укладення між товариством та клієнтом договору про спільну діяльність №2/13 від 29.11.2012 р., та дублікат договору про спільну діяльність від 29.11.2012 р.

Проаналізувавши доводи оскарження та наявні матеріали, палата дійшла висновку, що твердження про неправомірність поведінки адвоката скаржник наводить у контексті викладення власної оцінки дій іншої сторони правових спорів, юридичний супровід якої здійснює адвокат **ОСОБА_1**.

Палата вважає за необхідне звернути увагу на наступне.

Право кожного на професійну правничу допомогу закріплено Конституцією України і є одним із ключових елементів реалізації права особи на судовий захист (стаття 55 Конституції України) та реалізації всього обсягу конституційних прав і свобод громадян.

Відповідно до частини першої статті 131² Конституції України, надання професійної правничої допомоги в Україні покладається на адвокатуру. Незалежність адвокатури гарантується Конституцією України.

Адвокатська діяльність здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів (стаття 4 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність").

Специфіка цілей і завдань адвокатури вимагає як необхідної умови належного здійснення адвокатської діяльності максимальної незалежності адвоката у виконанні своїх професійних прав і обов'язків, що передбачає його свободу від будь-якого зовнішнього впливу, тиску чи втручання в його діяльність з надання професійної правничої (правової) допомоги, здійснення захисту або представництва клієнта, зокрема з боку державних органів, політичних партій, інших адвокатів тощо, а також від впливу своїх особистих інтересів (частина перша статті 6 Правил адвокатської етики).

Стаття 8 Правил адвокатської етики покладає на адвоката обов'язок, у межах дотримання принципу законності, у своїй професійній діяльності виходити із переваги інтересів клієнта.

Права адвокатів захищені системою державних гарантій, у тому числі, заборонаю на ототожнення адвоката з клієнтом (пункт 16 частини першої статті 23 Закону).

Така заборона є міжнародним стандартом гарантій адвокатської діяльності та встановлена Основними положеннями про роль адвокатів, що прийняті VIII Конгресом ООН по запобіганню злочинам у серпні 1990 року.

Доводи скаржника викладені шляхом аргументації своєї правової позиції у спорі та суджень про вчинення кримінальних правопорушень, зокрема, підроблення документів чи їх використання.

Палата переконана, що діяльність зі збирання, перевірки та оцінки доказів, ухвалення передбачених законом рішень задля встановлення характеру правовідносин сторін, вирішення спору про право, з'ясування наявності чи відсутності події та складу того правопорушення, відомості про яке викладені у скарзі, має здійснюватися у рамках реалізації виняткової компетенції судів чи спеціально уповноважених державних органів і службових осіб у формах, врегульованих відповідним процесуальним законодавством України.

У матеріалах відсутні належні та допустимі докази причетності будь-якої особи до вчинення злочину, як і самого факту вчинення злочину, у тому числі стосовно підроблення документів чи їх використання.

Станом на час подання скарги кримінальне провадження <...> від 28.08.2020 р., як це вбачається із витягу із ЄРДР, наданого самим скаржником, було закрито за відсутністю складу злочину.

Також було встановлено, що на час розгляду скарги правові спори сторін конфлікту не вирішено - розгляд судових справ, у рамках яких встановлюється дійсний зміст їхніх правовідносин, триває (зокрема, справи №№: <...>, <...>, <...>, <...> та інші).

Палата зауважує, що твердження про порушення адвокатом вимог закону (чи його причетність до певних неправомірних дій) скаржник обґрунтовує тими обставинами, які з його (скаржника) точки зору, засвідчують неправомірність дій іншої сторони конфлікту, припускаючи, що адвокат причетний до них.

Проте відомості про конкретні дії адвоката, що під час надання правової допомоги, вчинені ним з порушенням професійних обов'язків, у скарзі відсутні.

Отже, доводи про неналежну поведінку адвоката повністю охоплюються контекстом суджень про поведінку іншої сторони невирішеного в установленому порядку правового спору, що обумовлене ототожненням професійної діяльності адвоката з оскаржуваними діями опонента.

6. Що стосується доводів скарги про те, що адвокат продовжив надання правової допомоги, не дивлячись на допущені клієнтом порушення, зокрема, встановлені наказом Мінюсту № 16.09.2020 р. № 3201/5, палата вважає за необхідне звернути увагу на наступне.

Право на отримання професійної правничої допомоги є невід'ємним елементом правового статусу особи, що закріплений у Конституції України, міжнародних актах з прав людини.

Це право забезпечується функціонуванням у суспільстві інституту адвокатури; таке право є рівним і його реалізація не залежить від будь-яких чинників чи бажань третіх осіб.

Обставини, що зобов'язують адвоката відмовитися від договору про надання правової допомоги, вичерпно визначені статтею 28 Закону № 5076-VI та відповідними нормами Правил адвокатської етики.

Оскільки відомості про наявність таких обставин відсутні, палата не встановила порушень у поведінці адвоката.

7. У скарзі зазначено, що усупереч вимогам товариства, яке відкликало заяви колишньої директорки **ЮР.ОСОБА_1**, що суперечили інтересам товариства та рішенню загальних зборів від 12.08.2020 р., адвокат, унаслідок неправильного розуміння положень чинного законодавства, висловив наміри їх подальшого використання у доказуванні під час судових спорів, а також не виконав вимоги товариства щодо повернення останньому оригіналів цих заяв.

Палатою встановлено, що 25.03.2021 р. директоркою **ЮР.ОСОБА_1** **ОСОБА_9** було складено заяви, адресовані “Всім, кого це стосується”, про відкликання (скасування) попередніх заяв цього товариства, підписаних 25.09.2020 р. **ОСОБА_7**, яка займала посаду директора у період з 18.10.2017 р. по 05.03.2021 р.

Про факт відкликання зазначених заяв товариство повідомило адвоката у листах, надісланих на його електронну пошту 25.03.2021 р. та 27.05.2021 р. з приєднанням копій таких заяв.

Товариство вимагало від адвоката повернути оригінали заяв Соловйової Г.В. від 25.09.2020 р. та повідомило про заборону подавати їх від імені **ЮР.ОСОБА_1**, **ОСОБА_6**, **ОСОБА_3**, **ОСОБА_4**, **ОСОБА_5**, **ЮР.ОСОБА_2** та **ЮР.ОСОБА_6**.

Адвокат **ОСОБА_1**, у своєму листі від 01.06.2021 р. (у відповідь на лист від 27.05.2021 р.), повідомив товариству, що заяви від 25.09.2020 р. містять відомості про факти, які мають доказове значення, і підстави для заборони їх використання під час надання ним правової допомоги своїм клієнтам відсутні.

Палата переконана, що саме суд, який вирішуватиме спір про право чи інший державний орган у рамках відповідного провадження, визначатимуть юридичні наслідки заяв товариства, як і факту їх подальшого відкликання, та оцінюватимуть їх значення для встановлення обставин, що підлягають доказуванню.

Тому палата не здійснює власного аналізу точок зору скаржника та адвоката, між якими виникли розбіжності з приводу правової природи вказаних заяв, їх юридичної сили, наслідків їх відкликання тощо.

Натомість у своїх висновках виходить із того, що скаржником не надано відомостей про вчинення адвокатом будь-яких дій, у формі використання таких заяв після отримання листа товариства.

Товариство оскаржує висловлення адвокатом “намірів” їх використання.

Але (в аспекті розгляду підстав юридичної відповідальності) наміри вчинення дій не є тотожними самим актам поведінки; натомість дії, вчинені лише у формі висловлення намірів, якщо вони не порушують особисті немайнові права адресата, не містять погроз або образ, не тягнуть за собою правових наслідків, відтак не дають підстав ставити питання відповідальності.

Відсутність факту вчинення оскаржуваних дій унеможлиблює і надання будь-якої юридичної оцінки.

Одночасно палата також звертає увагу на те, що пункт 11 частини першої статті 23 Закону № 5076-VI забороняє втручання у правову позицію адвоката, а загальна заборона на будь-які втручання і перешкоди здійсненню адвокатської діяльності міститься у пункті 1 частини першої статті 23 цього Закону.

З огляду на вищенаведене, твердження скаржника про те, що адвокат, який є його процесуальним опонентом, неправильно розуміє зміст окремих правових положень, розцінюються палатою як судження, що не містять відомостей про факти, яким може бути надана оцінка у рамках дисциплінарного провадження.

8. Стосовно доводів скарги про невиконання адвокатом вимоги товариства повернути оригінали заяв від 25.09.2020 р., а також про погрози на адресу скаржника, висловлені адвокатом у листі від 01.06.2020 р., палата зазначає наступне.

Відповідно до статті 19 Конституції України правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

У скарзі відсутні посилання на правові норми, договірні умови, судові рішення чи інші обов'язкові до виконання правозастосовні акти, які б зобов'язували адвоката вчинити певні дії, у тому числі повернути документи на вимогу товариства.

Відтак палатою не встановлено підстав вважати поведінку адвоката неправомірною.

Згідно із доводами скаржника, погрози адвоката викладені у тексті його листа від 01.06.2020 р.

Але суцільний внутрішній аналіз змісту цього документу засвідчив відсутність у ньому висловлювань з ознаками погроз заподіяння шкоди правам адресата чи інших осіб, а також будь-яких форм некоректного висловлювання.

9. Таким чином, дослідивши аргументи оскарження і подані докази, палата не встановила ознак дисциплінарного проступку адвоката.

Відповідно до частини другої статті 36 Закону № 5076-VI дисциплінарну справу стосовно адвоката не може бути порушено за заявою (скаргою), що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку адвоката.

Беручи до уваги, що суттєві для ухвалення остаточного рішення обставини встановлені у повному обсязі та не потребують подальшого дослідження, продовження дисциплінарного провадження стосовно адвоката не є необхідним.

Керуючись статтями 33, 36-39 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», палата

ВИРІШИЛА:

Відмовити в порушенні дисциплінарної справи стосовно адвоката **ОСОБА_1** (свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № <...> від <...> р., видане Радою адвокатів Київської області, робоче місце: <...>) за скаргою **ЮР.ОСОБА_1** від 02.08.2021 р.

Відповідно до частини третьої статті 39 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» рішення може бути оскаржено протягом тридцяти днів з дня його прийняття до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова палати

Олександр Квашук

Секретар палати

Анатолій Звздун